

కవితా కౌముది

గింజుకునే అక్షరం

డా.కె.గీత

రాత్రి కిటికీ దగ్గర కూచున్నాను ఏదో రాయాలనిపించి
 బయటెక్కడా కుక్కల అరుపుల్లేవు
 మిణుగుర్ల జాడే లేదు
 పిల్లల ఏడుపుల్లేవు
 టీవీల గోల లేదు
 అంతా నిశ్శబ్దం
 పుప్పొండే రాలుతున్న నియాన్ లైట్ల కాంతి పుంజుపు నిశ్శబ్దం
 రాద్ధామని కూచున్నానా కలం కదిలే ఆలోచనల్లేవు
 పెన్నులో ఇంకైపోయినట్లు మనస్సు తడారిపోయింది
 కంట చుక్కజారని కరడు వర్తమానమైపోయింది
 అయినా ఏదో తపన
 రాయాలి రాయాలి
 నేను బతికున్నానని నాకు తెలిసేందుకైనా రాయాలి
 అందుకే నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదించి
 శబ్దాలు ఎగిసిపడే ప్రపంచంలోకి
 కిటికీ నొదిలి
 నిద్రిస్తూనే ప్రవేశించాను
 సంవత్సరాల తరబడి తిరుగుతూనే ఉన్నాను

నా చేతిలో తెల్లకాగితం రెపరెప లాడినప్పుడల్లా
 కాస్త జ్ఞాపకాల గంధం చల్లుకుంటే గానీ కలం నడవదు
 బతుక్కి కాస్త ఆనందం మిగలదు
 రాత్రి అయిపోవచ్చింది
 త్వరగా నిదించాలి
 కాదు కాదు త్వరగా వెనక్కు రావాలి
 అయ్యో ఖర్చు!
 నిద్రా
 మెలకువా
 రాతా?
 కోతా!
 కళ్ళు విప్పమని బలవంతంగా భుజాలు పట్టి కుదుపుతున్న
 కవిత్వం
 ముసుగు పెట్టి తన్నే కాస్త మురిపాల రాత్రిని వదల్లేనితనం
 గింజుకున్నా
 రాని అక్షరం
 లేని మోక్షం
 క్షమించు మిత్రమా! నీకెప్పుడో ఏటొడ్డున చేసిన ప్రమాణం
 ఈ రాత్రికి ఇక ఆఖరు !!

సెప్టెంబర్ 9న, బే ఏరియాలో జరిగిన 'వీక్షణం' సాహితీ మిత్రుల సమావేశంలో చదివిన కవిత

తపన

రొభిక్ యుక్తా

మంచు పూలు నేలని ముద్దాడే
 చల్లని ఓ ప్రభాత వేళ
 విరజాజులు విరబూసె
 వెచ్చటి ఓ రాత్రి పూట
 నీ ఎదపై తలవాల్చి ఊసులెన్నో చెప్పాలని కోరిక
 రుసరుస లాడె నీ వదనం
 శపిస్తున్నట్టు వచ్చే నీ మాటలు
 ఆ కోరికను గుండె మూలల్లోకి నెట్టి సమాధి చేసేస్తాయి....

తెలియని ఆనందమేదో మనసుని
 పరవశింపచేస్తున్న సమయంలో
 ఉల్లాస వీచికలతో
 పూదయం ఉపశమిస్తుంటే
 ప్రేయమైన అనుభూతులు నీతో పంచుకుందామనుకుంటా...
 నిర్లక్ష్యంగా నువ్వు చూసె చూపు...
 కృత్రిమంగా నవ్వె నవ్వు....
 నా అనుభూతులను అగాధంలోకి తోసివేస్తాయి...

పొలం చెంతన హలం చింతన
దోగిపర్తి రఘు రామచంద్ర మూర్తి

మరీచిక ఏరువాక
నెల్లుట్ల సుదర్శన్ రావు

వడ్డురా వడ్డురా ఆత్మహత్యలు వడ్డురా రైతు సోదరా!
ఫలం నిచ్చే పొలం చెంతన హలం నీవు త్రాగకురా !
కాయ నిచ్చే చెట్టు కొమ్మకు ఎండుటాకై రాలకురా !
నాగలి పట్టిన చేతులతో నరం నీవు తెంచుకోకురా !

బలం తోటి భూమి చీల్చి విత్తు నాటిన తమ్ముడా
బాధతో నీవు భూమి అడుగున నిదురించకురా !

పొట్ట కూటికి పొలం దున్నే పొగరుబోతువు కాదురా
పరుల కోసం ఫలం పంచె మంచి మనసే నీదిరా !

కోత కోసే చేయి నీది నిన్ను నమ్మిన
ఆడ కూతురి గుండె కోతవు కాకురా !

నేల తల్లిని దున్ని నీవు తల్లి ఋణమును తీర్చరా
నీవు నమ్మిన నేల తల్లి నిన్ను వమ్ము చేయదురా !

మట్టి నీకు మంచి గంధం
మరచిపో ఈ మరణ మృదంగం ***

అవన్నీ కాగితాలపైనే
రైతే రాజు, దేశానికి వెన్నెముక !
జై కిసాన్ చూపు మాత్రం
దశ దిశల వైపు;
మబ్బులు కమ్మితే చాలు :
మహాదానంద పడిపోతాడు ,
చెరువులు నిండినట్లు,
చేలు పండినట్లు !!
శాస్త్ర సాంకేతిక విజయాలు
గగనాలకు పాకినా,
కర్షకుడు మాత్రం
కరిమబ్బుల దయ కోసం
దిగంతాలకు బెదురు చూపు !
మరీచికలాయెను, మాయదారి వానలు !!

నే తొక్కేసి నా అంతరాత్మ మధన తురుమెళ్ళ

హఠాత్తుగా నిదలేచి
నాతో విభేదిస్తున్నానని పలికింది నా అంతరాత్మ!

అవును నేను విభేదిస్తాను...

కలలు సాకారాలుగా చేయాల్సిన నీవు
సముద్రంలోంచి లేచిన అలలుగా
చేపట్టినపనులన్నిటినీ వెనక్కి తిప్పి పంపినప్పుడు నేను విభేదిస్తాను...

కాలకరాళ కర్కశ దంష్ట్రల్లో చిక్కుకుని
దైన్యత వస్త్రంలో తమ ముఖాలను తామే కప్పుకుని
తలదించుకుని తమ బతుకులింతే ననుకుని
బలిపీతానికి మూగగా నడిచివెళ్ళే జంతువుల్లా
ఈ మనుషులు నడిచే దారిపాడుగునా జిల్లేడుపూవులా పూస్తున్న దరిద్రాన్ని
నీవు పట్టించుకోకుండా
దేవుడి ఉత్సవాల్లో పానకాన్ని తాగుతూ
తలవంచుకుని నిలబడినప్పుడు నీతో నేను విభేదిస్తాను....

ఈ మనుషుల దైన్య ప్రపంచాన్ని
నిర్దాక్షిణ్యంగా, కర్కశంగా కబళిద్దామని
వీళ్ళను నిలువునా తిండామని, వీళ్ళలో విషం కక్కుదామని,
కాచుకు కూర్చున్న అవకాశవాదులు ,
దళారులు, రాజకీయనాయకులు
సాలెపురుగుల్లాగా అల్లిన బూజులో
వీళ్ళు చిక్కి చేస్తున్న ఆర్తనాదాలు గమనించకుండా
భగవంతుడికి జలతారు బట్టలుపెట్టి
తలవంచుకు నిలుచున్న నీ నమ్మకంతో నేను విభేదిస్తాను...
తన గర్భంలో దాగిన దావానలాన్ని అక్కసుతో పెరిల్లిన కక్కిన

అగ్నిపర్వతం రక్కసి చేష్టల్లో అంటుకున్న బూదిలాగా
 వీళ్ళను కప్పుతున్న మాయను వీళ్ళకు అగుపించని లోకాన్ని పట్టించుకోకుండా
 నీవు అగరోత్తుల పొగలను దేవునికి చూపించి
 వీళ్ళ ఉనికిని పొగల్లో నీకు కనిపించకుండా చూసుకుంటున్న నీతో నేను విభేదిస్తాను..

వీళ్ళు నివసిస్తున్న జనారణ్యాలను అంటుకుంటున్న దావానంలాంటి అరాజకత్వాన్ని
 చూడలేకో, మూలిగే మనసును సమాధాన పరచలేకో
 కళ్ళు రెండిటినీ నెత్తిన అతికించుకుని
 పగలు రాత్రీ ఆకాశాన్నే చూసే
 నీ భావుకతని నేను విభేదిస్తాను...

నీ తలను ఆకాశంలోనో ఆలోచనల్లోనో ఐన్స్టీన్ థియరీ ఆఫ్ రిలేటివిటీలోనో
 మార్క్సిజంలోనో మావో ఆలోచనా విధానాల్లోనో ఎక్కడో దాచేసావు..
 నీ సోదర మానవుల కాళ్ళు కూరుకుపోయి ఉన్న బీదరికపు బురదని పట్టించుకోవు

అందుకే నీతో విభేదిస్తాను...

అంటున్న నా అంతరాత్మ బాధను పట్టించుకోలేక
 ఓ దిండులో నా మొహాన్ని కప్పుకుని
 నా అంతరాత్మని ఎక్కడో తొక్కేసాను... ****

లెక్కలు అల్పము ఇల్పము

కర్లసాలెం హనుమంతరవు

1/-1

చిన్నప్పుడు

లెక్కలంటే భలే సరదా నాకు

కూడికలంటే చేగోడీలు తిన్నంత ఇష్టం

తీసివేతలు పచ్చిబాదం కాయల్లా వగరు

ఇప్పుడో

తినే ముందు తీసేయక తప్పని బెడ్డలు తీసివేతలు

కూడికలంటే తేలికే కానీ తెలీని అదో చిన్నచూపు

అంకెలు అప్పచ్చుల్లా నొరూరించేవప్పట్లో

సంఖ్యల్లా వాటిని పెంచమంటే

ఖాళీఅగ్గిపెట్టల్ని రైలు బండిగా మార్చడమంత హుషారు

ఇప్పుడో

ఏ చుట్టం కంటపడ్డా

పక్కిట్లో నుంచి అప్పుతెచ్చుకోడానికొచ్చిన

చిన్నంకెను చూసినంత చిరాకు

2x1=2

2x2=4

ఎక్కాలు పైకీ కిందకీ .. కిందకీ పైకీ గుక్క తిప్పుకోకుండా

వప్పచెప్పక పోతే పడేది

వీపుమీద మాస్టారి పిడిగుడ్డు

మా ఐదో అంతస్తు ఫ్లాటుకు

ఇప్పుడెన్నివందల సార్లు ఎక్కిదిగుతున్నానో చెప్పద్దు

3x3=9

హెచ్చవేతలంటే చెయ్యి వెచ్చబడేదే గానీ

చేస్తున్నకొద్దీ ఉత్సాహం రెట్టింపయ్యేది

మొక్క చెట్టవడానికి పాదుల్లో నీళ్ళు పోస్తున్నంత ఉల్లాసం

పిచ్చి వయసది - ఇప్పుడో !?

బ్యాంకుడబ్బు వడ్డీలెక్కలప్పుడు తప్ప గుణకారమంటేనే వళ్ళుమంట

1033/7

భాగహారం చెయ్యాలన్నా భలే భయం బాబూ ఆ రోజుల్లో!

పదొందలముప్పై మూడులో ఏడు ఎన్ని సార్లు పోతుందో తెలీక

ఏడుపు

సున్నా శేషంగా వచ్చిందా

పరుగుపందెంలో కప్పుగెల్పినంత ఆనందం

పదహారు నుంచి అరవైఆరునైనా సరే

ఎన్ని సార్లయినా పంపించగల గడుసుదనం ఇప్పటిది

0

సున్నా అంటే ఏమీలేదనుకునే

అమాయకత్వం ఆ చిన్నతనానిది.

సున్నాలోనే అన్నీ వున్నాయని

అర్థమయిన పెద్దమనిషిత్వం ఇప్పటిది.

లెక్కలంటే మేధకు తొడిగిన రెక్కలు ఒకప్పుడు

లెక్కలంటే కాకులైనా చేయగల ట్రిక్కులు నాకిప్పుడు

కవితారేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చోటి

వెడలిపొమ్ము చెలియ! నను విడచి నీవు
 ఎచటికో నీ మనసు పయనించు వైపు
 తెలుప పనిలేదు నాకు నీ తీరమేదో
 తిరిగి చూడగ మరల యత్నింపవలదు

నాదు గుండెల నిండు విషాదరేఖ
 నా మనస్సున మ్రోగు దైన్యప్రహోష
 నీ కొరకు సాగు నాదు కన్నీటి వాగు
 అడ్డు రానీయకుము నీ ప్రయాణమునకు

కడిగినది హృదయమును నా కంటి నీరు
 ఎదురు దెబ్బలు మార్గమునెరుక జేసె
 మింట మెరుపులాగి యెసగె కంటి చూపు
 శబ్దమాగి వినిపించె నిశ్శబ్ద గీతి

ఈ వ్యధాల్లి మునిగి మరణింతునంచు
 తలపగా వలదిది యమృతమయ సీమ
 అనలకీలల షట్పదమ్మగుదునంచు
 ఎంచబోకుము శీతప్రపంచమిద్ది

ప్రేమ కోల్పోయి యెట్లు జీవింతునంచు
 చింత వలదు ప్రేమరహిత సీమ యిద్ది
 రాగమును ద్వేషమును దరిరావు నాకు
 నిశ్చలానంద శాంతమందిరము నాది

COMMENTS